

ע"פ 37560/07/18 - שאולי אמירה השקעות ויזמות בע"מ, שאול אמירה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 37560-07-18 שאולי אמירה השקעות ויזמות בע"מ נ' ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת זהבה בוסתן
מעוררים
שאולי אמירה השקעות ויזמות בע"מ שאול אמירה
ע"י עו"ד שי קידר
נגד
מדינת ישראל ע"י עו"ד שרון לייב ועו"ד אלעזר שולץ
משיבים

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית משפט קמא בצ"א 15380-07-18 שדחה את בקשת המבקשים לבטל את צו הסגירה המנהלי שהוצא על ידי קצין אבטחה ורישוי רחובות (להלן - **רפ"ק מיזלס**) לאולם אירועים בשם "רגעים" אותו מנהלים המבקשים, הנמצא בקרית עקרון.

על פי הנטען בבקשה לעיכוב ביצוע, הודיע רפ"ק מיזלס למבקש 2 (להלן - **המבקש**), ביום 5.7.18, כי בכוונתו להוציא צו מנהלי לסגירת העסק מתוקף סמכותו בסעיף 23(א) לחוק רישוי עסקים, החל מיום 5.7.18 למשך 30 יום.

בשעה מאוחרת יותר הודיע רפ"ק מיזלס למבקש כי "**מכיון שאתה בוחר לא להגיב הריני להודיע כי אני נוקט בסמכות הנתונה בידי ע"י חוק רישוי עסקים**" וצרף הודעה על צו מינהלי לפי חוק רישוי עסקים תשכ"ח - 1968 סעיף 23(א) לחוק (נספח ב' לבקשה).

2. מעיון בצו המינהלי (נספח ב' הנ"ל) עולה כי הוצאת הצו המתוכנן היא על יסוד מידע המצביע על קיומו של חשש ממשי כי המשך הפעילות במקום עלולה לגרום להפרעת השלום ו/או הדבר דרוש לשמירת שלום הציבור.

כאמור בהודעה, המידע עליו מבוסס הצו הוא חיפוש שנערך במקום ביום 4.7.18, בשעה 10:20, ובו נמצאו 3 שוהים בלתי חוקיים.

בנוסף צוינו בהודעה הפרטים הבאים:

ביום 27.6.18 נערך שימוע לפי סעיף 23א בגין קטטה באולם האירועים וניתנה אזהרה.

ביום 22.10.17 נערך שימוע לפי סעיף 23א בגין אי עמידה בדרישות המשטרה - איש אבטחה ללא הסמכה.

בתאריך 17.3.17 בשעה 00:18 התקיים במקום אירוע קטטה שהסתיים בהריגה בו נדקרו מספר אנשים כשבסופו נפטר אחד הפצועים. בעקבות אירוע זה נסגר המקום בצו מנהלי ל- 21 יום.

המקום מופעל בניגוד לצו בימ"ש לפי סעיף 18 לחוק רישוי עסקים מתאריך 24.5.16.

בשולי ההודעה נאמר כי במידה והמבקש מעונין להביא את טענותיו בפני המשטרה או שיש לו השגות בקשר לכוונה להוציא צו סגירה הוא מוזמן להביא טענותיו בפני קצין אבטחה ורישוי רחובות עד יום ה' (5.7.18) שעה 14:00.

3. ביום 5.7.18 הגישו המבקשים בקשה בהולה לביטול הצו המנהלי.

ביום 11.7.18 נערך דיון בבקשה וביום 15.7.18 החליט בית המשפט קמא (כב' השופטת אדנקו סבחת חיימוביץ) כי צו הסגירה המינהלי ניתן כדין ודחה את הבקשה לביטול הצו, תוך שקבע שהצו יכנס לתוקפו ביום 16.7.18 שעה 16:00.

4. על החלטה זו הגישו המשיבים ערעור. הבקשה שבפני היא לעיכוב ביצוע הצו עד למתן פס"ד בערעור.

יצוין כי ביום 16.7.18 עיכב ביהמ"ש את צו ההפסקה באופן ארעי והתבקשה תגובת המשיבה.

החלטת בית המשפט קמא

5. סגירתו של עסק בצו היא סמכות דרקונית והשימוש בה יעשה בזירות ובמקרים חריגים ודחופים בלבד, כאשר האינטרס הציבורי גובר על האינטרס הפרטי.

הסמכות לסגירת עסק בשל מעשה פלילי שבוצע בו כפופה לכללים של צדק טבעי, בהם מתן זכות טעון למי שעשוי להיפגע ממתן הצו. ואולם, בהעדר הוכחה לנזק ממשי בגין פגם מינהלי שבאי עריכת שימוע, לא תבוטל החלטה המינהלית שהתקבלה.

על פי הפסיקה, שימוע ניתן לקיים מראש או בדיעבד אם הצו נדרש בדחיפות.

6. לאור כללים אלה קבע ביהמ"ש קמא כי בעצם הוצאת הצו נושא ההחלטה לא נפל פגם, נוכח מאמצי המשיבה לערוך את השימוע בדחיפות אך בתאום עם המבקש. מאידך, נפל פגם בהתנהלותה של המשיבה כאשר לאחר הוצאת הצו, משהתייצב ב"כ הקודם של המשיב ופרט את הנסיבות שנוצרו וביקש לקיים שימוע, לא הוצע לו שימוע בדיעבד.

בצד זאת, גם המבקשים לא עמדו על עריכת שימוע בדיעבד ואף סירבו לכך בדיון שהתקיים בפני בית המשפט קמא.

במקרה דנא, המבקשים ביצעו עבירה של העסקת והלנת שוהים בלתי חוקיים, עבירה שבצידה סיכון לביטחון ושלום הציבור, בשים לב לכך שמדובר בעובדים שנמצאים בישראל מבלי שעברו את המסגרת הביטחונית שתאפשר את כניסתם לישראל.

נוכח האמור, לא נפל פגם בהוצאת הצו, אך היה מקום לאפשר למבקשים שימוע בדיעבד. למרות האמור, אין המדובר בפגם ממשי שיש בו להביא לביטול ההחלטה או לשינוי מההחלטה.

7. לגופו של ענין קבע ביהמ"ש קמא כי מחומר החקירה שהוצג בפניו עולה התנהלות מטרידה של המבקשים שהעסיקו והלינו שוהים בלתי חוקיים, מהשטחים, בתוך עסקם, ומתוך התמונות שהוצגו לביהמ"ש קמא עולה כי אין המדובר במעשה חד פעמי והדבר אף נעשה בידעתו האישית ובאישורו של המבקש.

זאת ועוד, בעבר היו מספר אירועים של קטטות בעסק (כמפורט בסעיף 19 להחלטת בית המשפט קמא). לאור זאת וחרף טענת המבקשים כי בידם אישורים מהגורמים השונים לצורך הוצאת רישיון עסק, דחה ביהמ"ש קמא את טענת המבקשים לפיה העסקת והלנת שוהים בלתי חוקיים אין בה סכנה לשלום הציבור והעדיף את האינטרס הציבורי על פני זה של המבקשים.

8. בנוסף קבע ביהמ"ש קמא, כי לא הוצגו טענות של ממש כלפי החשדות הפליליים, ולא הוצגה כל חלופה שיש בה לתת פתרון ראוי לאינטרס הציבורי נוכח התנהלותו של העסק והמבקשים בהעסקת והלנת שוהים בלתי חוקיים.

טענות המבקשים

9. המבקשים טוענים כי לא נערך להם שימוע על אף שביום 5.7.18 בשעה 13:00 התייצב עו"ד עמוס פון ויזל בפני רפ"ק מייזלס וביקש לדחות את השימוע ליום 8.7.18.

10. ביום 6.1.16 הגישו המבקשים למועצה המקומית קרית עקרון בקשה לרישיון עסק. לטענתם הם קיבלו אישורים מכל הגורמים הנדרשים ובכלל זה אישור משטרת ישראל, אישור הרשות הארצית לכבאות, ואישור משרד הבריאות אך עד למועד זה הועדה המקומית זמורה טרם הגיבה לבקשה לרישיון עסק ועל כן, בהתאם לסעיף 7(ג) לתקנות יש לראותה כמי שנתנה הסכמתה לבקשה להיתר זמני.

זאת ועוד, המועצה המקומית הוציאה למבקשים 3 היתרים זמניים לתקופה מצטברת של כחודש וחצי.

11. לטענת המבקשים צו ההפסקה לוקה באי חוקיות והוצא אגב פגמים קשים.

12. בדיון הודו המבקשים כי העסק פועל ללא רישיון שמתעכב בשל העדר תכנית בנין עיר המתירה ניהול עסק מסוג זה, אך לטענתם לא תלוי ועומד צו סגירה כנגד המקום. עוד טענו המבקשים כי על פי סעיף 23(א) לחוק, ועל פי הפסיקה, ניתן להוציא צו סגירה רק בשל חשש לשלום הציבור בשל עבירות שנגרמות משכרות או מבעיות הקשורות באלכוהול, ומטעם זה סיכוי הערעור טובים.

תגובת המשיבה

13. מדובר באולם אירועים הפועל ללא רשיון עסק אשר הוצאו לו שני צווי סגירה שיפוטיים. די בעובדות אלה, שלא פורטו על ידי המבקשים בבקשה ובערעור, ללא קשר לצו המנהלי כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף ולגופה.

14. יתרה מכך, מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובת דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע ואף סיכויי הערעור נמוכים היות והצו המנהלי הוצא כדין ואינו חורג ממתחם הסבירות.

15. באשר לעובדות מציינים המשיבים כי בעקבות מציאת השבחי"ם באולם האירועים, ביום 4.7.18, נלקח המבקש לחקירה ובהמשך היום התבקש להתייצב בתחנת המשטרה ברחובות עד השעה 16:00 לצורך שימוע לפי סעיף 23(א) לחוק רישוי עסקים.

המבקש הודיע כי לא יוכל להגיע עד השעה 16:00, ומאחר והוא יוצא לחופשה משפחתית בסיום החקירה ביקש לדחות את השימוע ליום 8.7.18. דרישת המבקש נענתה בשלילה ועל פי גרסתו הוא יצא לכיוון תחנת רחובות לצורך עריכת השימוע אך בדרכו היה מעורב בתאונת דרכים. בהמשך, סוכם בין הצדדים כי המבקש יעדכן את רפ"ק מיזלים בדבר שחרורו מבית החולים לצורך עריכת השימוע. המבקש שוחרר מבית החולים עוד באותו היום.

בבוקר יום 5.7.18 התקשר רפ"ק מיזלים אל המבקש פעמיים ולא נענה ובשעה 8:48 שלח לו הודעה כי הוא מבקש שהמבקש או מי מטעמו יגיעו לשימוע. לאחר שהתקבלה אינדיקציה כי ההודעה נקראה ולאחר שלא התקבלה כל תגובה הודיע רפ"ק מיזלים למבקש כי הוא פועל על פי הסמכות המסורה לו לפי חוק רישוי עסקים.

בסמוך לכך הוצא הצו שנשלח למבקש בשעה 10:14.

בשעה 13:00 התייצב בתחנת רחובות ב"כ המבקש, עו"ש פון ויזל ומסר כי המבקש רתוק למטה ואינו יכול להתייצב ביום 5.8.18. עו"ד פון ויזל הוסיף כי הוא אינו יכול להתייחס לטענות לגופן שכן טרם יצא לו לשוחח עם מרשו נוכח מצבו. ושוב התבקשה דחיית השימוע ליום 8.7.18. הבקשה סורבה. לטענת המשיבה, כמעט במקביל התייצב המבקש אצל ב"כ הנוכחי וחתם על תצהיר ובשעה 16:50 הוגשה לבית המשפט קמא בקשה בהולה לביטול הצו לסגירת העסק.

16. המבקשים אינם חולקים על תאור העובדות האמור, והמשיבה מבקשת לסלק את הבקשה לעיכוב ביצוע על הסף מחמת חוסר תום ליבם של המבקשים. לטענתה אל בקשה בה מבוקש סעד זמני מתייחסים כאל סעד מכח דיני היושר ומשלא גילו המבקשים את מלוא העובדות הרלוונטיות יש לסלק את הבקשה על הסף (רע"א 8113/00 שפר נ' תרבות לעם (1995) בע"מ). המבקשים פנו לבית המשפט מבלי לגלות כי למקום הוצא צו סגירה שיפוטי בשנת 2016, שבתנאיו הם לא עמדו והוא נכנס לתוקפו. עוד לא גילו המבקשים כי הם סיכמו עם המשיבה במסגרת הליך שיפוטי בשנת 2017 כי אולם האירועים יישאר סגור כל עוד אין לו רשיון עסק.

17. המשיבים טוענים כי דין הבקשה להידחות גם לגופו של ענין כיוון שהמבקשים אינם עומדים בתנאים לקבלת סעד זמני. נזקיהם אינם בלתי הפיכים, לכל היותר יגרמו להם נזקים כלכליים שכן למקום אין רשיון עסק. סיכויי הערעור נמוכים ומאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובת דחיית הבקשה.

18. באשר לטענת המבקשים בדבר פגיעה בצדדים שלישיים מפנה המשיבה להחלטת ביהמ"ש קמא (סעיף 28) בה נאמר כי "היאחזות בטיעון כזה משמעה כי לעולם לא ניתן יהיה לעשות שימוש בצו סגירה מנהלי כנגד עסקים כגון אולמות אירועים".

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה, ובהודעת הערעור, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, דעתי היא כי יש להותיר את עיכוב הביצוע על כנו עד למתן פס"ד בערעור לאור סיכויי הערעור.

1. על המבקש סעד זמני לעמוד בשלושה תנאים: אי מתן הצו יגרום לו נזק בלתי הפיך; סיכויי הערעור טובים; מאזן הנוחות נוטה לטובתו דהיינו הנזק שיגרם מאי מתן עיכוב הביצוע עולה על הנזק שיגרם מנתינתו.

2. באשר לנזק שיגרם למבקשים, מדובר בנזק כלכלי שגם אם הוא רב, הרי שאיננו נזק בלתי הפיך. לא כך הדבר באשר לנזק שיגרם לצדדים שלישיים. בענין זה הפנה ביהמ"ש קמא לטענה כי הנזק שיגרם אינו רק נזקם של המבקשים אלא גם נזק לצדדים שלישיים שהזמינו אירוע באולם האירועים של המבקשים. אני שותפה לעמדתו של ביהמ"ש קמא אשר דחה את הטעון תוך שקבע כי טעון זה משמעו כי לעולם לא ניתן יהיה לעשות שימוש בצו סגירה מנהלי בעסקים כמו גן אירועים, אלא שהנמקה זו טובה לסיום ההליך ולא בבקשה לצו ביניים. בבקשה לעיכוב ביצוע מאזן הנוחות במקרה זה נוטה לטובת צדי ג', לאור העובדה וסיכויי הערעור טובים, כפי שיפורט להלן.

22. באשר לסיכויי הערעור. המבקשים מעלים בערעור 3 טיעונים מרכזיים:

1. לא ניתנה למבקשים זכות שימוע ושגה ביהמ"ש קמא כשקבע שלא נפל פגם בהוצאת הצו.
2. בית המשפט קמא בהחלטתו התייחס לסעיף 23(א/1) לחוק רישוי עסקים בעוד שהצו הוצא לפי סעיף 23(א) לחוק.
3. העסקת שוהים בלתי חוקיים אינה מהווה עילה להוצאת צו הפסקה מנהלי.

23. באשר לזכות השימוע, גם אם אצא מנקודת הנחה שנפל פגם בהוצאת הצו מחמת אי עריכת שימוע למבקשים, הרי משנתן להם בית המשפט את האפשרות לקיום שימוע תוקן הפגם והמבקשים הכשילו את אפשרות התיקון.

24. באשר לסעיף החוק הרלוונטי הרי אני סבורה שיש ממש בטענת המבקשים ובמובן זה סיכויי הערעור טובים.

סעיף 23(א) לחוק קובע:

"(א) קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלתר של חצרים שבהם עוסקים במכירת משקאות משכרים, אם נוכח שהדבר דרוש לשמירת שלום הציבור או להחזרת שלום הציבור שהופר; צו לפי סעיף קטן זה תקפו יהיה לתקופה שפורשה בו, ובלבד שלא תעלה על שלושים יום".

הצדדים הפנו לפסיקה ממנה עולה כי קיימות שתי גישות עקרוניות. האחת גורסת כי יש לייחס לסעיף 23(א) פרשנות מרחיבה כך שהסמכות אינה מוגבלת בהכרח למקרים שבהם קיים קשר סיבתי בין מכירת משקאות משכרים לבין האירועים עליהם מסתמך הצו.

לבין גישה הגורסת שיש לתחום את סמכות המשטרה, לאותם מקרים בהם נמצא קשר סיבתי בין המכירה או השימוש במשקאות המשכרים לבין האירוע שבגיניו הוצא הצו.

בענינו אין מחלוקת כי האירוע בגינו הוצא הצו אינו קשור כלל למשקאות משכרים.

יתרה מכך, בענינו ולנוכח העובדה כי אין מחלוקת שהעסק מתנהל ללא רשיון, קיימים סעיפים אחרים בחוק המקנים לקצין משטרה סמכות להוציא צו סגירה שיתכן שהם רלוונטיים יותר לעובדות המקרה, ראה למשל סעיף 20 לחוק.

לאור האמור אני מורה כי צו עיכוב הביצוע שניתן על ידי ביהמ"ש ביום 16.7.18, יעמוד בתוקפו עד מתן פסק הדין בערעור.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ח, 06 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.